

Jutto jätkud.

Ei nä isseennast.

Rikkas ja wägga sitke mees olli ühhel pühapäeval koggematta kirrikusse läinud. Ja just sel pühhal olli jutluse allus seddawisi, et õpetajal palju olli rääkimist armastusse annetest. Kui ta koeo läks, ütles ta: „Õpetaja rääkis tänna ni palju armastusse andmistest, et se wiist iggaühhe süddamesse läks, mul olleks praego wägga suur tahtminne, kerjama minna.“

Suretükki surus.

Suretükki wäe seersant lähhab soldati jure, kes suretükki jures wahhi peal. Seersant küsis: „Kule, ütle mulle, kui suur on sinna suurtük?“ — Soldat seisab wait. — „No ütle agga peale!“ — Soldat ei lause weelgi musta egga walget. — Wimalis ütleb seersant: „Ma nään, sa kardad, — agga waista mulle, nago sa ennese wärihisele wastaks?“ — Siis pahwatas soldati su lahti, ütles täie

fuga naerdes: „Kui teie assemel minno ennese wärihinne sedda olleks küsitud, siis ma ütleks tale: pea su, sinna lurjus, mis sinnul minno suretükki teggemist!“

Mees ja naene.

Üks mees katsus ennast omma abbitasa hobeid eest laua alla warjata. Kui se tedda ennam ommal wiisil heaste armastada ei woinud, kähwatas: „Silma pilk tuled sa laua alt wälja!“ „Ei tulle agga mitte“ wastas mees laua alt; „ma tahhan ommetige wadata, kes perremees maeas, kas minna woi sinna!“ —

Tuttarlaps.

Üks nelja aastane tuttarlaps, kes omma emmaga esimest korda mõisas saksate toas olli, kuulis klawweri mängimist ja laulmist ja hakkas nutma. Saksad, kes sedda näggid, küsisid lapse käest: „Miks sa nuttad?“ Jah, mem ütles allati, kui m'e surreme, siis same taewa,